

SZÉNÁSI Miklós

Rajtad is múlik

Mintha papírból lenne, amit ott hajított el
valaki a megállóban. Még nincs kétezer,
almát eszik, még gyerek.
Azon már túl van, hogy azt mondja,
apa, foglalkozz velem. Ül mellém a földre,
ne zavarjon, hogy poros lesz a cipőd és
a füvet nem lehet majd kimosni a nadrágodból.
Rajtad is múlik, milyen leszek. Nézd, ez a részeg
hangya itt hogy siet haza. Nem lesz ideges
soha. Nem fogja bántani a hangyalakásban
mosogató hangyaanyát. Ez a fűszál
az édig nő, ha akarom. Zölden hullámszik, alatta
kövér porszemek. Ezen már túl van. Illúziói
nincsenek. Örül, ha jön a busz. Megy az apja után.

Nyomatok magamnak

Ha más nem lesz, nyomtatok magamnak
házat. Ágyat, szekrényt, asztalt
és széket. A hűtőbe néhány sört.
Órát a falra, függönyt az ablakra.
Hogy ne legyek egyedül, kis-
testű kutyát. Majd leviszem a parkba,
ahol könnyíthet magán.
Nyomatok gyertyát, este se legyen
a szobámban sötét.
Ha már nem bírom tovább,
akkor meg téged. Alaposan végig-
tapogatlak. Jobb vagy embernek,
mint nyomatnak.

Emlékszel?

A házfalon repedés húzódott.
Az égen varjak. Csomókban szálltak,
ahogy a nyárnak vége lett.
Úgy ürült ki a kert is,
mint az utolsó befőttés üveg.

